

κυρία της αὐστηρῶς τὴν ἐπέπληξε. Τέλος ἡ πτωχὴ κόρη δακρυρροοῦσα εἶπε, «τῷ ὄντι σήμερον ὑπῆρξα πολὺ ἐπιλήσιμον» παρακαλῶ, κυρία, συγχώρησόν μοι καὶ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκπληρῶ κάλλιον τὸ καθήκον μου.» «Ναί, συγχώρησε αὐτὴν, μήτερ,» εἶπεν ἐν τῶν παιδιῶν, «διότι αὕτη εἶναι πάντοτε ἀγαθὴ πρὸς ἡμᾶς. Τὴν ἀγαπῶμεν θερμῶς· εἶναι ἡ καλλίστη ὑπηρετρία πασῶν, ὅσας εἰχομεν ἕως τώρα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν ὅταν βλέπωμεν αὐτὴν κλαίουσιν.» Ἐπειτα δὲ ἀμφοτέρω τὰ παιδιὰ ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἐφίλουν αὐτὴν· ἡ δὲ μήτηρ τῶν εἶπε μὲ γλυκὺν τρόπον, «καλὰ, καλὰ, ἄς μὴ κάμνωμεν πλέον λόγον περὶ πράγματος παρελθόντος· ἀναγνωρίζω δὲ τώρα ὅτι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα εἰς σὲ ἦτο βαρὺ, ἐνῶ μάλιστα εἶχες καὶ τὴν φροντίδα τῶν φυλακισμένων, ἡτις πρέπει νὰ ἦτο πολὺ δυσάρεστος εἰς σέ· ἐγὼ δὲ πάντοτε ἀπεστρεφόμενην τὸ ἔργον τοῦτο. Τὰ πάντα θέλουσι ταχέως καθαρισθῆ καὶ θὰ δυνήθῃς αὐριον ν' ἀναπαυθῇς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, διότι τὰ παιδιὰ καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τινὰς φίλους ἡμῶν κατοικοῦντας μίλια τινα ἐντεῦθεν. Ὅθεν θ' ἀναχωρήσωμεν λίαν πρωὶ καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν τὴν ἐσπέραν».

Ἡ εἰδησις αὕτη ἦτο λίαν χαροποιὰ πρὸς τὴν Ῥόζαν! Μετὰ μεσημβρίαν ἡ Ἀγνὴ εἶχε φέρεי ὀλίγους μύκητας καὶ ὀπωρικά τινα, τὰ ὁποῖα ἡ Ῥόζα διένειμε πρὸς τὰ παιδιὰ παραμερίσασα μέρος αὐτῶν διὰ τὸν πατέρα της. Ἡ δὲ σύζυγος τοῦ θυρώρου ἐφέρθη λίαν φιλοφρόνως πρὸς τὴν Ἀγνὴν καὶ τὴν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν κατοικίαν της ἵνα διαμείνῃ μέρος τῆς ἡμέρας μετὰ τῆς Ῥόζας. Ἐνῶ δὲ ἡ Ἀγνὴ ἐκομίζε τοὺς μύκητας εἰς τὸ Φρούριον ἡ Ῥόζα ἐχαροποίησε ταύτην τὴν πιστὴν της φίλην διηγηθεῖσα τὰ ἀφορῶντα τὸν πατέρα της· ὅθεν αὕτη ὑπεσχέθη ὅτι θέλει φέρεи ὅ,τι δυνήθῃ πρὸς περίθαλψιν τοῦ Ἰππότου. Τὴν νύκτα ὅμως ἐκείνην δὲν ἐτόλμησεν ἡ Ῥόζα νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, διότι εἶχε ἀνάγκην μεγάλην νὰ κοιμηθῇ ἀγρυπνήσασα τὴν παρελθούσαν νύκτα καὶ κοπιάσασα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν. Πρὸ τῆς ὥρας δὲ, ἣν προσδιώρισεν ἡ κυρία της, ἡ Ῥόζα πρὶν προσκληθῇ ἐγερθεῖσα ἤναψε τὴν φωτίαν καὶ παρεσκεύασε τὸ πρόγευμα· ὥστε ἡ γυνὴ αὕτη εὐχαριστηθεῖσα ἀνεχώρησε λίαν εὐθυμὸς ἐκφωνοῦσα. «Κύτταξε καλὰ σὺ καὶ ἡ Ἀγνὴ νὰ μὴ ἀφήτητε οὐδὲ ψυχίον τοῦ ἀξιολόγου γλυκύσματος, τὸ ὁποῖον ἀφῆκα διὰ τὸ γεῦμά σας.» Μόλις ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἡ σύζυγος τοῦ θυρώρου μετὰ τῶν τέκνων της, καὶ ἡ Ἀγνὴ ἐφθασε κομίζουσα πράγματα, τὰ ὁποῖα μόλις ἠδύνατο νὰ φέρῃ. Ταῦτα τὰ πράγματα εἶχε κομίσαι ὁ Βύρξιος μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ δάσους, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ τὸ Φρούριον τῶν Αἰχμαλώτων φοβούμενος μήπως οἱ ὑπῆρέται τοῦ Ἐμβῆ γνωρίσωσιν αὐτὸν ὡς ὑπηρετήσαντά ποτε ὑπὸ τὸν Ἐλβέρτον. Ἀνταμωθεῖσαι λοιπὸν αἱ δύο φίλαι· ἔχαιρον πολὺ οὖσαι μόναι

εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Μετ' εὐχαριστήσεως ἐδείκνυσεν ἡ Ἀγνὴ, ὅσα οἱ γονεῖς της ἔστειλαν πρὸς τὴν Ῥόζαν· ἀλλ' ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω πρὸς ὑμᾶς τὴν χαρὰν τῆς Ῥόζας, ἡτις ἡσθάνετο ὅτι τώρα ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐλαφροτέραν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ πατρὸς της. «Φιλτάτη μοι δεσποινίς Ῥόζα,» εἶπεν ἡ Ἀγνὴ, (ἡτις πάντοτε ἀπετεινετο ὡς πρὸς ἀνωτέραν αὐτῆς, ὅτε δὲν ἦσαν παρόντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θυρώρου,) «ἐλπίζω ὅτι θέλεις φάγεи τοῦτο τὸ αὐγόν, τὸ ὁποῖον ἐγέννησε χθὲς ἡ ἀγαπητὴ μοι ὄρνιθα καὶ ὀλίγον ἀπὸ τοῦτο τὸ γλύκισμα, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσαμεν τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν διὰ σὲ καὶ τὸν Ἰππότην Ἐλβέρτον· ἡ δὲ μήτηρ μου μοι παρήγγειλε νὰ σοὶ προσφέρω τοὺς χαιρετισμούς της καὶ νὰ σοὶ εἶπω ὅτι φοβῆται μήπως ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνησυχία ἀμβλύνωσι τὴν ὀρεξίν σου· οὕτω δὲ, δὲν θὰ ἔχῃς ἀρκούσας δυνάμεις πρὸς ὅλα τὰ ἔργα σου· ὁ δὲ πατήρ μου ἐπίσης σοὶ πέμπει τὰς προσήσεις του καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλεις λάβει πολὺ θάρρος βλέπουσα ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια διεφύλαξε τὸν Ἰππότην Ἐλβέρτον.

Γνωρίζω ὅτι τὰ παιδιὰ ἐπιθυμοῦσι ν' ἀκούσωσι λεπτομερῶς πάντα, ὅσα ἡ ἡρώτην μας ἔπραξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διήγησις αὕτη δύναται νὰ γεμίσῃ πολλὰς σελίδας, ἀναγκάζομαι νὰ τὰ ἀναφέρω μετὰ συντομίας. Ὑστερον ἀπὸ τὸ πρῶτον καλὸν πρόγευμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰππότης εἶχεν ἀπολαύσει μετὰ τρεῖς μῆνας ἡ περισσότερον (δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τὸν χρόνον,) ἡ Ῥόζα ἔφερεν εἰς αὐτὸν θερμὸν ὕδωρ, σάπωνα, χερσומακτρα καὶ τὰ καλλίτερα ἀσπρόρουχα τῶν ὅσα εἶχεν ὁ ἀνθρακὺς. «ὦ, τέκνον μου,» ἀνεφώνησεν αὐτός, «πολὺ εὐγνώμων εἶμαι διὰ τὰς περιποιήσεις ταύτας· διότι ἀπὸ πολλοῦ τὰς ἐστερήθην! ὅτε δὲ καθ' ἐκάστην εἶχον αὐτάς τὰς ἀπολαύσεις, σπανίως ἐπῆρχετο εἰς τὸν νοῦν μου ὅτι πρέπει νὰ εὐγνωμονῶ διὰ ταύτας.»

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

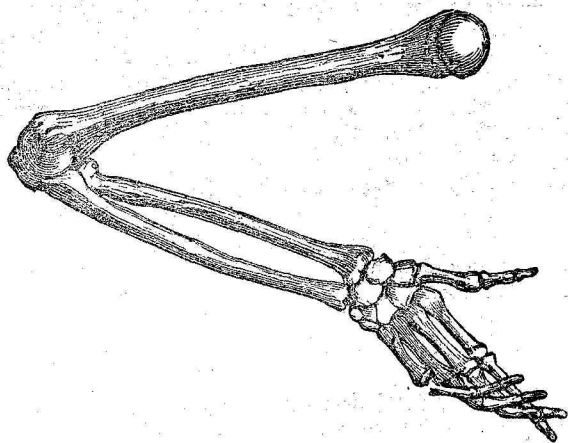
ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.—ΠΑΘΕΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ.

Ἡ ἄκρα τοῦ ὀστέου τοῦ βραχίονος ἡ εἰσερχομένη ἐν τὸς τῆς κοιλότητος τῆς ὠμοπλάτης, ὡς ἐν τῷ κατωτέρω ξυλογραφήματι φαίνεται, εἶναι ὀμαλὴ καὶ στρογγύλη σφαῖρα. Ἡ σφαῖρα στρέφεται ἐν τῷ κοιλώματι εὐκολώτατα εἰς οἰανδήποτε στροφὴν ὥσπερ ἦτο ἐντὸς ποτηρίου.

Ὁ ἄρμος τοῦ ἀγκῶνος εἶναι διαφόρου εἶδους· διὰ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν οἰανδήποτε περιστροφικὴν κίνησιν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μίαν διεύθυνσιν· Ἡ κυριώτερη κίνησις εἰς τὸν καρπὸν ἔχει τὸ αὐτὸ μειονέκτημα. Ὡς βλέπετε δύο ὑπάρχουσιν ὅσῳ εἰς τὸν βραχίονα κάτωθι τοῦ ἀγκῶνος· ταῦτα στρέφονται ἐπ'

ἀλλήλων τοιούτοτρόπως ὥστε δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὴν παλάμην τῆς χειρὸς ἡμῶν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.

Ἑπάρχουσι πολλὰ μικρὰ ὀστὰ ἐν τῷ σώματι τῆς χειρὸς καὶ ἐν τοῖς δακτύλοις. Μεγίστη ὑπάρχει ἡ ποικιλία εἰς τὰς κινήσεις των, ὥστε ἡ χεὶρ δύναται σχεδὸν πάντα νὰ ποιήσῃ. Ἀλλὰ περὶ τούτου πλείωτερα ἐν τῷ περὶ χειρὸς κεφαλαίῳ.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ὀστὰ τῆς κνήμης καὶ τοῦ ποδός.

Ἡ κίνησις τοῦ ἐνοῦντος τὸ ὀστούν τῆς κνήμης μετὰ τοῦ γόνατος ἀρμυ εἶναι κατὰ μίαν διευθύνσιν ὀπίσσω καὶ ἔμπρὸς ὡς βλέπομεν ὅταν τις βαδίῃ. Τὸ μικρὸν χονδρὸν ὀστούν, τὸ χρησιμεῖον ὡς θυρεὸς εἰς τὴν κλείδωσιν δὲν φαίνεται εἰς τὸ ξυλογράφημα. Τρέχων τις, εὐκολον εἶναι πέση μετὰ τὰ γόνατα ἢ ὁ θυρεὸς οὗτος φυλάττει τὴν κλείδωσιν ἀπὸ βλάβης.

Βλέπετε τὸ μακρὸν καὶ λίαν λεπτὸν ὀστούν παραλλήλως εἰς τὸ μέγα· ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τοῦτο εὐκόλως θὰ ἐθραύετο, ἀλλὰ οὐχ οὕτως ἔχει διότι εἶναι πολὺ καλῶς κεκαλυμμένον διὰ μυῶν. Ἡ κάτω ἄκρη αὐτῶν εἶναι ἱκανῶς παχεῖα καὶ ἰσχυρὰ, σχηματίζει δὲ τὸ ἀστράγαλον.

Ἑπάρχουσι τόσα ὀστὰ εἰς τὸν πόδα ὅσα καὶ εἰς τὴν χεῖρα. Εἰς ταύτην μὲν ἀναγκαιοῦσι διότι ἔχει τοσαῦτα νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα· ἀλλὰ ταῦτὸ δὲν συμβαίνει μετὰ τὸν πόδα. Ἑτερος ὅθεν λόγος ὑπάρχει δι' ὃν ἔχει οὗτος τοσαῦτα ὀστὰ. Ἐὰν τῶνόντι, τὰ ὀστὰ τοῦ ποδός ἦσαν πάντα ἐν ἐνὶ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ κινῆται καὶ νὰ ἦναι

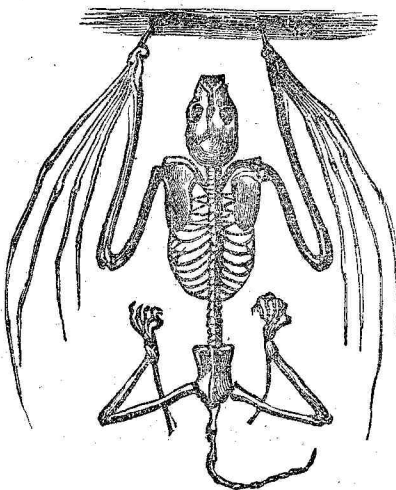
ἐλαστικὸν ὡς νῦν εἶναι.

Τὰ ὀστὰ διαφόρων ζῶων διαφόρως εἰσὶ κατασκευα-

σμένα, κατὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦσι. Τὰ βαρεῖαν ἐργασίαν ἐπιτελοῦντα ἔχουσι βαρεῖς καὶ ἰσχυροὺς σκελετοὺς· ἀλλὰ τὰ ἔχοντα ἐλαφρὰν νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐργασίαν ἔχουσι τὰ ὀστὰ αὐτῶν ἀπαλὰ. Ὁ σκελετὸς τοῦ πτηνοῦ εἶναι ἐλαφρὸς διότι δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ πετάξῃ μετὰ βαρὺν τοιοῦτον. Ὁ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενος σκελετὸς εἶναι τῆς νυκτερίδος. Τὰ ὀστὰ εἶναι ὑ-

περμέτρως ἐλαφρὰ καὶ ἰσχνὰ διότι ἐλαφρὰν ἢ ταχεῖαν ἐργασίαν ποιεῖ ἱπταμένη.

Τὰ ὀστὰ ἡλικιωμένου προσώπου εἰσὶ πολὺ μᾶλλον εὐθραυστα τῶν τοῦ παιδός. Ἐὰν τὰ ὀστὰ τοῦ παιδὸς ἦσαν εὐθραυστα, θὰ ἐθραύοντο συχνότατα, διότι τόσον συχνὰ πίπτει. Ἐὰν οἱ ἡ-

λικιωμένοι ἦσαν τοσοῦτον ἀφρόντιδες ὡς οἱ παῖδες τὰ μέλη των θὰ ἐθραύοντο πολλάκις, καὶ ἐν πάσῃ οἰκίᾳ θὰ ὑπῆρχον ἀσθενεῖς ἐκ τοιαύτης βλάβης, διότι δὲν θὰ ἀπηλλάττοντο μετὰ ὀλίγον κλαυθμύρισμα καὶ μικρὸν μῶλωπα ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς παῖδας ὅταν πέσωσιν.

Ἑπάρχει τρόπος τις ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδός ἐμποδίζων τὰ ὀστὰ αὐτῆς τοῦ νὰ θραύωνται κατὰ τὰς συνεχεῖς αὐτοῦ πτώσεις. Ἐν τῷ ἡλικιωμένῳ προσώπῳ τὰ ὀστὰ τῆς κεφαλῆς εἰσὶ στενῶς συνδεμένα, καὶ σχεδὸν ἀπικτιζοῦσιν ἐν ὀστούν. Ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδὸς εἰσὶ χαλαρὰ, καὶ ὑπάρχει οἰονεῖ τις χώρος μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ μετώπου ὀστών. Ὅτε λοιπὸν ὁ παῖς πέσῃ καὶ κτυπήσῃ τὴν κεφαλὴν τὰ χαλαρὰ ὀστὰ ὑποχωροῦσι καὶ δὲν θραύονται.

Ἐνθ' οἱ ὀδόντες εἰσὶν ὡς τὰ ὀστὰ, διαφέρουσι τούτων κατὰ ἓν. Τὰ ὀστὰ αὖξουσιν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἀλλ' οἱ ὀδόντες δὲν αὖξανουσι πλείωτερον. Ὅταν ὁ ὀδοὺς ἐξέλθῃ τοῦ οὐλοῦ, ἔχει τὸ μέγεθος τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ πάντοτε. Ὁ λόγος δὲ ὁ ἐξῆς. Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τοῦ ὀδόντος εἶναι πολὺ σκληρὸς, διότι πρέπει ὁ ὀδοὺς νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐργασίαν τοῦ καλῶς· τοιαύτη τραχεῖα οὐσία ἀπαξ γίνεται καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ αὖξῃ· τὸ αἷμα δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἀναπτύξῃ, ὡς εἰσδύει εἰς τὰ ὀστὰ.

Ὁ λόγος δὲ δι' ὃν ἔχομεν δύο σειρὰς ὀδόντων εἶναι διότι ἐὰν οἱ ὀδόντες οὕς ἔχομεν ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ διέμενον ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν θὰ ἦσαν παραπολύ μικροὶ ἐν μεγαλητέρᾳ ἡλικίᾳ. Αὖξανόμενων δὲ τῶν σιαγόνων θὰ ἔμενον κατὰ ἓν μέρος, ὅπερ θὰ ἐφαίνετο ἀλλόκοτον. Ὅπως τῶν δυσχερεῶν τούτων ἀπαλλαγώμεν

ἡ πρώτη ἔκφρασις τῶν ὀδόντων γίνεται τὸ ἑβδόμον ἔτος, νέα δ' ἔκφρασις μεζόνων ὀδόντων καταλαμβάνει τὴν θέσιν των. Ἐπειδὴ οἱ νέοι ὀδόντες εἶναι οὐ μόνον μεζόνες ἀλλὰ καὶ πλείονες τὸν ἀριθμὸν, πληροῦσι τὸν χώρον τῶν δι' αὐτοὺς ὀρισθέντα εἰς τὰς ἡδὴ αὐξήσασα σιαγῶνας.

Πάντα τὰ ὀστέα τοῦ σώματος ἡμῶν εἰσὶ κεκαλυμμένα διὰ μυόνων, χορδῶν καὶ ἄρμων, ἐν ὧν πάντων εἶναι τὸ δέσμα. Ταῦτ' συμβαίνει εἰς τοὺς καρκίνους καὶ ἀστακοὺς. Τὰ ὀστέα αὐτῶν ἀπαρτίζουσιν εἶδος θώρακος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαλῶν μερῶν ἀπὸ βλάβης. Τὰ βραχέα καλύμματα πολλῶν ἐντόμων δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ σκελετοὶ των.

Ζῶα οἷα οἱ καρκίνοι καὶ ἀστακοὶ μεταβάλλουσι σκελετοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος. Οἱ ἀρχαῖοι σκελετοὶ εἰσὶ λίαν μικροὶ διὰ τ' αὖξοντα σώματα αὐτῶν, ἐπομένως δέον ν' ἀπορροφῶσιν. Τὸ ζῶον ἀπομονοῦται ὅπως διεξαγάγῃ τὴν ἐγγείρησιν ταύτην, ἥτις εἶναι ἐπώδυνος καὶ πολλάνκις ὀδυρία. Ἀποβαλὼν τὸ ζῶον τὸ παλαιὸν σκέπασμα, ἵσταται ἐν ἀκίνησίᾳ ἐπὶ τινος ἡμέρας νέον δὲ σκληρὸν ὡς τὸ πρῶτον κάλυμμα ἐπιφύεται. Ἐξερχόμενον δὲ μετὰ τὴν νέαν του πανοπλίαν τὸ ζῶον εἶναι ἰσχυρὸν καὶ ὑπὲρ ποτε ἔτοιμον νὰ παλαίσῃ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Συμβουλαὶ πρὸς γονεῖς.—Τὸ πλεῖστον τῶν οἰκογενειακῶν δυστυχημάτων τῶν προερχομένων ἐκ κακοτροπίας, ἀργίας, παραλυσίας, φιλαυτίας, χρεῶν καὶ ἀμελείας καθηκόντων προέρχονται ἐκ τῆς ἀκρασίας. Ἡ κατὰ τούτων θετικότερα θεραπεία ἔγκειται ἐν τῷ ἀνατρέφειν τὰ τέκνα ἐν ἀπλότητι ἡθῶν καὶ ἀποστροφῇ κατὰ πάντων τῶν ποτῶν τῶν ἐπιφερόντων τὴν μέθην· καθότι τῆς διαθέσεως πρὸς ταύτην ἀπαξ ἐγερθείσης, ὁ κίνδυνος τῆς καταχρήσεως ἐπικρατεῖται. Κάλλιόν ποτε νὰ μὴ γευθῶσιν οἱ παῖδες ποτὰ ἢ εἰς ἐκ χιλίων νὰ κατανήσῃ μέθυσος.

—Ἐν τῶν ἐπιστημοτέρων μαγειρείων δυνάμενον νὰ παρέχῃ τροφήν εἰς 2,000 πελάτας διὰ μιᾶς, ὑπάρχει ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ διοικεῖται ὑπὸ γυναικός. Ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν ἐμπεριέχει περὶ τὰ 20 εἶδη.

—Φωτογράφος ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, πόλει τῆς Καλιφορνίας ἐφωτογράφησεν ἵππον τρέχοντα. Ἡ δὲ ἐντύπωσις ἐγένετο ἐντὸς χιλιοστοῦ δευτερολέπτου.

—Τὸ ποσὸν τῆς ἐν Ἀμερικῇ συναχθείσης ῥητίνης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φθάσει εἰς εἰς 420,000,000 λίτρας.

—Τὸ εἰσόδημα τῶν ἠνωμένων Πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς ἔστι περὶ τὰ 284,000,000 δολλάρια.

—Ἡ ἀξιόλογος ἐφημερίς «Νεολόγος Κωνσταντινουπόλεως» ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς τὸ ἐξῆς Διάγραμμα Ἀνατολῆς κατὰ λαοὺς. Μουσουλμάνοι 4,200,000, Ἑλληνοπelasγοὶ 5,150,000, Σλαῦοι 4,086,000, Ρουμῶνες 4,00,000, Διάφοροι 1,000,000 Τὸ ὅλον 18,536,000.

—Ἡ νῆσος Νέα Γῆ (Newfoundland) ἔχει ἔκτασιν 36,000 τετραγωνικῶν μιλίων, πληθυσμὸν 150,000. Τὸ κυριώτερον ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι οἱ τεταριχευμένοι ὄνισκοι. Ἀνεκαλύφθη τῷ 1497 ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Κάμπου, ἐκλήθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ Μ π α κ α λ α ο ς ἥτις εἶναι λέξις Ἰνδικῆ σημαίνουσα τὸν ἰχθὺν ὄνισκον. Γνωστὸν ὅτι κοινῶς ἐν Ἑλλάδι ὁ ἰχθὺς οὗτος καλεῖται μ π α κ α λ α ο ς ἢ μ π α κ α λ α ρ ο ς.

—Ἡ εἰσαγωγή τῆς βομβυκοτροφίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ

τῶν Ἰνδιῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 530 Μ. Χ. πρῶτον εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ.

—Ὁ γάλλος ἀστρονόμος, κ. Petit, τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Τουλούζης ὑπελόγησε τὴν τροχίαν μιᾶς βολίδος, δορυφόρου τῆς Γῆς καὶ συνοδοιπόρου τῆς Σελήνης. Αὕτη στρέφεται περὶ τὴν γῆν εἰς τρεῖς ὥρας καὶ 20 λεπτά, ἀπέχει δὲ τοῦ κέντρου τῆς ἡμετέρας σφαίρας 14,500 χιλίόμετρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς 8,140. Ἡ τροχία τῆς ἔχει ἀνάπτυξιν 91,000 χιλιομέτρων, ἡ δὲ μέση ταχύτης τοῦ μικροῦ τούτου ἀστέρος 7,600 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

—Ἡ σελήνη περιγράφει ἑλλειψιν περὶ τὴν γῆν μήκους 2,413,175 χιλιομέτρων ἡ ταχύτης μεθ' ἧς διατρέχει τὴν ἀπόστασιν ταύτην κατὰ μέσον ὅρον εἶναι 1022 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Νέα ἔκδοσις τοῦ ἡδὴ ἐξηνητημένου Ἀστρονομικοῦ Διαγράμματος ἐκδοθέντος ποτὲ ὑπὸ Κ. Δ. Φκιαρογιαννίδου, ἐγένετο ἡδὴ βελτιωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ι. Παντελίδου, ἐμπεριέχει δὲ τοὺς ἐξῆς πίνακας:

α') Διαφανὲς Ἡλιακὸν σύστημα, τούτεστιν ὁ ἥλιος μετὰ τῶν ἡδὴ γνωστῶν πλανητῶν καὶ τῶν τροχιῶν ἑκάστου.

β') Διαφανὲς διάγραμμα τῶν φάσεων τῆς Σελήνης.

γ') Ὁ ἥλιος καὶ τὰ Ἡλιακὰ φαινόμενα τῆς τε ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ αἱ θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ αὐτοῦ ἀκτίνες.

δ') Σχετικὰ μεγέθη τῶν πλανητῶν καὶ ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἠλίου μετὰ τῶν φάσεων τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

ε') Διάγραμμα Μετεωρολογικῶν παριστάνον τὰ διάφορα φαινόμενα τῆς ἀτμοσφαίρας.

ς') Ἡ περὶ τὸν ἥλιον ἐνιαύσιος περιφορὰ τῆς Γῆς καὶ ἡ ἐν τῇ τροχίᾳ αὐτῆς θέσις καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ ἡ περὶ τὸν ἑαυτῆς ἀξονα ἡμερησία περιστροφή.

ζ') Τηλεσκοπικὴ ὄψις τῆς Σελήνης ἐν διαφανεῖ ἀπεικονισματι.

η') Θεωρία τῶν τεσσάρων ὥρων τοῦ ἔτους καὶ τὰ Ζωδιακά σημεῖα.

θ') Ἡ Γῆ καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα αὐτῆς.

ι') Ἐκλείψεις τῆς Σελήνης καὶ θεωρία τῶν παλιρροιῶν.

ια') Κομῆται καὶ ἀερόλιθοι.

ιβ') Διαφανὲς χάρτης τοῦ Στερεώματος παριστάνον τοὺς δρατοὺς ἀστέρας οἰασθῆποτε νυκτός καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἰνα δὲ εὐανότερον καὶ ἐπομένως μᾶλλον εὐαπόκτητον καταστήσω τὸ ὠφέλιμον τοῦτο σύγγραμμα, τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἐνὸς εἰκοσαφράγκου κατεβίβασα εἰς δύο ἀργυροὺς μετρητιέδες, πληρωτέους ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτύπου.

Ἐν Χίφ τῇ 10 Αὐγούστου 1877.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΠΑΝΤΕΛΙΑΔΗΣ.

ΣΗΜ. Ἄπαντες οἱ Πίνακες οὗτοι εἶναι διαφανεῖς καὶ πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος.

Ὁ κ. Γ. Α. Κατσιρόπουλος εἶναι ὁ ἀνταποκριτὴς ἐν Πάτραις διὰ τὴν Ἀθηναῖδα καὶ τὰ παρὰ τῆς διευθύνσεως πωλούμενα ξένα περιοδικά.

Αἱ κυραὶ Clarke καὶ Parker διδασκάλισσαι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης μετῴκησαν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καστόρχη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγυπτου.

 NEOS τις χρησιμοθήκης ζητεῖ οἰκίαν ἵνα ὑπηρετῇ καὶ σπουδάζῃ. Ἡ διύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.